

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गको पत्रिका

साझापुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakaranews.com

रातोमाटेबाट पटाका र कपडा बरामद

हेटौंडा, १३ कात्तिक/ जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले हेटौंडा उपमहानगरपालिका-१५ स्थित रातोमाटेबाट पटाका र कपडा बरामद गरेको छ । हेटौंडा उपमहानगरपालिका वडा नम्बर १५ रातोमाटेस्थित पूर्वपश्चिम राजमार्गअन्तर्गत बिरगञ्जबाट हेटौंडातर्फ आउँदै गरेको ना. ४ ख ३२९८ नम्बर ट्याक्टर र ना. ४ ख ६०३१ नम्बर बसलाई जाँच गर्दा पटाका र कपडा बरामद गरेको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालय हेटौंडाले जानकारी दिएको छ ।
प्रदेश प्रहरी कार्यालयका अनुसार कात्तिक १२ गते बेनुका प्रहरी चौकी रातोमाटेको टोलीले ना. ४ ख ३२९८ नम्बर ट्याक्टरबाट विभिन्न किसिमका-१६ प्याकेट पटाका (१५५ पिस्) बरामद गरेको हो । यसैगरी, ना. ६ ख ६०३१ नम्बर बसबाट उनीको कुर्ता २६ पिस्, कटनको कुर्ता सुक्ल-२ पिस्, साडी १५ पिस् फेला पारी बरामद गरिएको मकवानपुर प्रहरीले जानकारी दिएको छ । प्रहरीका अनुसार बरामद गरिएको कपडा ६९ हजार रुपैयाँ बराबरको रहेको बताइएको छ ।

दशैभर मकवानपुरका चारसहित बागमतीमा १७ को मृत्यु

साझापुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ कात्तिक/ नेपालीहरूको महान चाड विजया दशमी (दशै) को कात्तिक १ देखि ११ गतेसम्म मकवानपुरमा सवारी दुर्घटना र अन्य घटनामा गरी चार जनाको मृत्यु भएको छ ।

चाडपर्वमा सवारी साधनको चाप बढ्नु, लापरवाहीसँग सवारी चलाउनुसमेत कारणले दुर्घटना बढी हुने गरेका छन् । २०८० सालको दशैमा मकवानपुरको हेटौंडा उपमहानगरपालिका, बागमती गाउँपालिका, भीमफेदी गाउँपालिकामा भएको सवारी दुर्घटनामा परी तीन जनाले ज्यान गुमाएको विज्ञान ट्राफिक प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले जानकारी दिएको छ । दुर्घटना बाहेकको घटनामा भीमफेदी गाउँपालिकामा एक युवको भीमबाट नहेरेर मृत्यु भएको छ ।

अतिव्यस्त भई बिजुलीको पीलामा ठोक्किएर दुर्घटना हुँदा दलामी घाइते भएका थिए । दलामीको अल्पमृत्यु भएको छ ।

मकवानपुरमा दशैको एक साता अघिमा १४ वटा सवारी दुर्घटना भएको ट्राफिक प्रमुख प्रहरी निरीक्षक बसन्त आचार्यले जानकारी दिए । जिल्लाको विभिन्न १२ स्थानमा १४ वटा सवारी दुर्घटनामा परेको हो । मृत्यु हुनेहरू दुई पाइँचे सवारीबाट दुर्घटनामा परेका थिए ।
४ र १ न - च त र ।
सडकखण्डअन्तर्गत जिल्लाको पूर्वी क्षेत्रस्थित बागमती गाउँपालिका-७ लाभिटारमा भएको मोटरसाइकल दुर्घटनामा घाइते चालक बागमती-६ ठाडीखोला बस्ने २२ वर्षीय सन्तोष दलामीको मृत्यु भएको हो ।
भुट्टेबाट हेटौंडा आउँदै गरेको ना. ३० प ३४८१ नम्बर मोटरसाइकल आफैँ

हेटौंडा अस्पतालमा उपचार भइरहेको छ । दशै अघिभर दुर्घटनामा परी ७० जना घाइते भएका थिए । जिल्लाको विभिन्न १२ स्थानमा १४ वटा सवारी दुर्घटनामा परेको हो । मृत्यु हुनेहरू दुई पाइँचे सवारीबाट दुर्घटनामा परेका थिए ।
४ र १ न - च त र ।
सडकखण्डअन्तर्गत जिल्लाको पूर्वी क्षेत्रस्थित बागमती गाउँपालिका-७ लाभिटारमा भएको मोटरसाइकल दुर्घटनामा घाइते चालक बागमती-६ ठाडीखोला बस्ने २२ वर्षीय सन्तोष दलामीको मृत्यु भएको हो ।
भुट्टेबाट हेटौंडा आउँदै गरेको ना. ३० प ३४८१ नम्बर मोटरसाइकल आफैँ

क्षेत्राधिकार रहेको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालय हेटौंडाका अनुसार विभिन्न घटनामा परेर १७ जनाको मृत्यु भएको छ । सवारी दुर्घटनामा परेर भने बागमती प्रदेश भर ६ जनाको मृत्यु भएको छ । दशै अघिमा भएका दुर्घटनामा परेर प्रदेशका ३ जिल्लामा ६ जनाको मृत्यु भएको हो । प्रदेशको मकवानपुर, चितवन र नुवाकोटमा भएका सवारी दुर्घटनामा परेर ६ जनाको मृत्यु भएको छ ।

दशैको अघिमा प्रदेशका ३ जिल्लामा ६ वटा सवारी दुर्घटना भएका छन् । जसमध्ये मकवानपुर ४, चितवन र नुवाकोटमा १/१ वटा सवारी दुर्घटना भएको थियो । दुर्घटना बाहेकको अन्य घटनामा ११ जनाको मृत्यु भएको थियो ।

गत कात्तिक ३ देखि ११ गतेसम्मको अवधिमा प्रदेशको मकवानपुर, धादिङ, सिन्धुपाल्चोक, नुवाकोट, चितवन र काभ्रेपलाञ्चोक जिल्लाका विभिन्न ११ जनाको मृत्यु भएको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालय हेटौंडाका प्रवक्ता प्रहरी वरिष्ठ उपरीक्षक वीरक रेग्मीले जानकारी दिए । रेग्मीका अनुसार चितवनमा ४, धादिङमा २, नुवाकोटमा २, सिन्धुपाल्चोक, काभ्रे र मकवानपुरका १/१ वटा घटनामा ११ जनाको मृत्यु भएको हो ।

मकवानपुरको भीमफेदी गाउँपालिकामा आइतबार दिउँसाँ ३ नम्बर वडाको बिसाघारीका ७० वर्षीय गोशेबहादुर स्वाइलालको भीरबाट लडेर मृत्यु भएको हो । घरतलजै धाँच काट्न गएको स्वाइलाल भीरबाट लडेर मृत्यु भएको थियो ।

उपमहानगरमा व्यवसाय दर्ता शिविर सुरु पछिल्लो तीन वर्षको शुल्क तिरे बाँकी मिनाहा

साझापुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ कात्तिक/ करको दायरा बाहिर रहेर व्यवसाय गरिरहेका हेटौंडा उपमहानगरपालिका क्षेत्रका व्यवसायीका लागि व्यवसाय दर्ता शिविर सञ्चालन गरिएको छ ।
हेटौंडाको मुख्य बजार क्षेत्रभन्दा बाहिर वडाहरूमा रहेर बिनादर्ता व्यवसाय गरिरहेका व्यवसायीहरूका लागि सोमबारदेखि सञ्चालन गरिएको हो । हेटौंडा उपमहानगरपालिका १९ नम्बर वडाबाट सुरु भएको शिविर सबै वडामा सञ्चालन हुनेछ । उपमहानगरको राजस्व परामर्श समितिले अनुमति प्राप्त भएकै अवस्थामा दर्ता बिना नै व्यवसाय सञ्चालन गर्दा करको दायरा बाहिर रहेको पाइएपछि व्यवसाय दर्ता शिविर सञ्चालन गरिएको छ ।
सञ्चालन गर्दै आएको शिविरको उद्घाटनमा नगर प्रमुख साम्नेलाल दाहालले व्यवसाय दर्ता शिविरको उद्घाटन गरेका थिए ।

प्रवक्ता तथा १ नम्बर वडा अध्यक्ष हस्तांतरण गौँ नगर प्रमुख साम्नेलाल दाहालले व्यवसाय दर्ता शिविरको उद्घाटन गरेका थिए । उनीहरूले व्यवसाय दर्ता शिविरको उद्घाटन गरेका थिए ।
उनीहरूले व्यवसाय दर्ता शिविरको उद्घाटन गरेका थिए ।
उनीहरूले व्यवसाय दर्ता शिविरको उद्घाटन गरेका थिए ।
उनीहरूले व्यवसाय दर्ता शिविरको उद्घाटन गरेका थिए ।

हेटौंडा सिमेन्ट

उद्योगको उत्पादन बन्द

साझापुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ कात्तिक/ सरकारी स्वामित्वको हेटौंडा सिमेन्ट उद्योगले आर्थिक संकटको कारण देखाउँदै उत्पादन बन्द गरेको छ ।
मन्दीको पश्चात् कारखानाको विद्युत् आपूर्ति नभएको कारणले उत्पादन बन्द भएको हो । उद्योगमा मसिक ३ हजार ६ सय मेट्रिक टन कोइला भण्डार हुने गरेको छ । उद्योगका महाप्रबन्धक बसन्तराज पाण्डेले दशैको विदा हुनुअघिसम्म सो उद्योग सञ्चालनमा रहेको र त्यस अवधिमा तीन लाख बोरा सिमेन्ट उत्पादन भएको जानकारी दिए । उनले आर्थिक संकटका कारण हालसम्म कुनै पनि सिमेन्ट उत्पादन गर्न नसकेको बताए ।
चार दशक पुरानो उद्योगका मसिन यीन हुँदै गएकोले

उत्पादन गर्न कठिनाई भएको र उत्पादन सिमेन्ट सबै विधि विवरण गर्न समस्या भएको जनाइएको छ । कोइला खरिद गरी न्याहाल्नुपर्ने भएकै कारणले उत्पादन बन्द भएको हो ।
२०३३ सालमा नामपुरमा स्थापित उद्योगले २०४३ साल मंसिर २६ गतेबाट व्यावसायिक रूपमा उत्पादन सुरु गरेको थियो । उद्योगका करिब ३ सय ९० कर्मचारी कार्यरत छन् ।
महाप्रबन्धक पाण्डेले आर्थिक संकटको कारणले उद्योग बन्द गर्ने तयारी गरिएको र केही आर्थिक अडानत उपस्थित भएमा उद्योग पुनः सञ्चालनमा ल्याउने तयारी गरिएको बताए । कुल ३ लाख बोरा सिमेन्ट कर्मचारीहरूको लागि विवरण तयारी गरिएको र यसको आधारीको कोइला खरिद लगायत उद्योगले जनाएको छ । साउन

भरिएन कुलेखानी जलाशय

साझापुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ कात्तिक/ मल्लुन सिकारसँगै विद्युत् प्राधिकरणको 'व्याकअप'का रूपमा रहेको कुलेखानी जलाशय यसवर्ष नभईने अवस्थामा पुगेको छ ।
जलाशय भरिएन अझै साढे सात मिटर बाँकी छ । जेठदेखि असारको पहिरो सातासम्म कुलेखानी जलाशयमा आयोजनाका तीनवटै युनिट दैनिक १५ घण्टादेखि २० घण्टासम्म सञ्चालन गरिएको थियो । निरन्तर आयोजनाबाट विद्युत् उत्पादन नगरेको भए कुलेखानीको जलाशय भरिने अवस्थामा पुगिसकेको थियो ।
जलाशय भरिने अवस्थामा पुगिसकेको थियो । जलाशय भरिने अवस्थामा पुगिसकेको थियो ।
जलाशय भरिने अवस्थामा पुगिसकेको थियो ।

१ देखि हालसम्म जलाशयमा २७ मिटरभन्दा बढी पानी संकलन भइसकेको छ । जलाशयमा सोमबार दिउँसाँ ३ बजेसम्म पानीको सतह १५२२.४७ सेन्टिमिटर छ । सतहसम्म पुगिसकेको छ ।
जलाशय भरिने अवस्थामा पुगिसकेको थियो । जलाशय भरिने अवस्थामा पुगिसकेको थियो ।
जलाशय भरिने अवस्थामा पुगिसकेको थियो ।

थानाभ्याडबाट गाँजासहित एकजना पक्राउ

साझापुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ कात्तिक/ जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले हेटौंडाबाट लागूकोष गुज्रासहित १ जनालाई पक्राउ गरेको छ ।
मकवानपुर प्रहरीले पूर्वपश्चिम सडकखण्डअन्तर्गत हेटौंडा उपमहानगरपालिका वडा नम्बर ११

थानाभ्याडबाट लागूकोष गुज्रा ३ किलोग्राम १ युवकलाई पक्राउ गरेको हो । रासिबाट गाउँपालिका वडा नम्बर १ बस्ने १९ वर्षीय सन्तोष स्वाइलाललाई उक्त लागूकोष विषयमा लिइएको मकवानपुरका प्रहरी प्रवक्ता प्रहरी नायव उपरीक्षक लक्ष्मी भण्डारीले जानकारी दिए ।

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी एकै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास मित्र/बाहिर
वायरिड मर्मत
A/C मर्मत तथा ज्यॉस रिफिलिङ
सेन्सरसम्बन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने
डेन्ट, पेन्ट, प्लास्टिक/ज्यॉस/इलेक्ट्रिक वेल्डिङ
टायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्मे काम मेरिशनबाट
इन्जिनसम्बन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd.

हेटौंडा, चौकीटोल, सम्पर्क नं.: ०५७-५९०३३३

साझाकुरा
हाम्रो कुरा

फोहोरको उचित विसर्जन गरौं

मानव जीवनमा गरिने हरेक कार्यबाट फोहोर पदार्थको उत्पादन हुने गर्दछ। शौच आदि क्रियाकलाप गर्दा, व्यवसाय गर्दा, खाना बनाउँदा, घरलगायत सरसफाई गर्दा, मर्मत गर्दा, पुराना सामानहरूको व्यवस्थापन गर्दा, तयारी खाद्य पदार्थ किनेर खाँदा, प्याकिङ गरिएका बस्तुको प्रयोग गर्दा, घर पालना पशुपक्षीका कारण र नित्य कर्म गर्दा लगायत मानव जीवनको धेरै कार्यहरू गर्दाको अवस्थामा फोहोर मैलाको उत्पादन हुने गर्दछ। फोहोर उत्पादन हुनुबाट रोकन सकिँदैन तर, त्यसको उचित व्यवस्थापन गर्न सकिँएन भने आफूले गरेको क्रियाकलापबाट उत्पादन भएको फोहोरले आफैलाई हानी पुऱ्याउँदछ।

फोहोरको कारण विभिन्न किसिमका सरुवा रोगहरू लाग्ने गर्दछ। फोहोरको कारण घरको शोभा बिग्रन्छ। फोहोरको कारण समाजको पहिचान गुम्दछ। फोहोरकै कारण पर्यटन प्रवर्द्धनमा समस्या पर्दछ। फोहोरकै कारण घरका परिवारका सदस्यबीच वैमन्यता उत्पन्न हुन्छन्। फोहोरकै कारण छिमेकीमा कलह उत्पन्न हुन्छन्। फोहोरको कारण समग्र मानव स्वास्थ्य र मानसिक अवस्थामा समेत गम्भीर आघात पुगिरहेको हुन्छ। मानिसको जीवनमा गर्ने हरेक क्रियाकलापबाट फोहोर निस्कने गर्दछ। तर, त्यसको सही विसर्जन हुन नसकेमा त्यसले निम्त्याउने समस्याहरू धेरै प्रकटका हुन्छन्।

फोहोर मैला नगरी भनेर स्थानीय पालिकाहरूले पटकपटक सूचनाहरू जारी गरिरहेकै हुन्छन्। फोहोर गर्नु हुँदैन भनेर प्रायः सवैलाई थाहा छ। तर, मानिसको अटेरीपनको कारण फोहोर मैलाले घर, समुदाय तथा बजार क्षेत्रहरू ढाकेकै हुन्छन्। टोलटोलमा उल्टविनहरू राखिएका हुन्छन् तर, उल्टविनमा फोहोर नफालेर जयाभावी फाल्ने गरेको देखिन्छ। सीमित स्थानमा फोहोर फाल्दा स्वास्थ्यमा राम्रो, सरसफाईमा राम्रो तथा समाजकै इज्जत बढ्दो गर्दछ। तर, मानिसहरूको अटेरी पनको कारण फोहोर फालेलाई जरिवाना पनि घोषणा गरिएको छ। कतिपय मानिसहरू जरिवानामा पनि पोरका छन्। तैपनि फोहोरको उचित व्यवस्थापन हुन सकिरहेको छैन। त्यसैले टोल विकास संस्थाहरू, सामाजिक संघसंस्था तथा घरघरमा फोहोर मैला गर्नु हुँदैन भन्ने सचेतना फैल्याउँदै यसको उचित व्यवस्थापनमा लाग्नु अपरिहार्य छ।

महत्वापूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

अक्रमिक नम्बर	संख्या	संख्या	
प्रहरी कन्ट्रोल	१००	नेपाल रेडक्रस	४२०१११, ९८४४०२९४२
जिल्ला ट्राफिक	४२०४९९	हेटौंडा अस्पताल	४२०३०४
बडा प्रहरी	४२०२९९	परिवार नियोजन संघ	४२०७४९, ९८४४०४००
पशुपतिनगर इलाका	४२०४९८	मनहरी रेडक्रस	९८४४०४८८
पाण्डु इलाका	६२०४९८	खुम्लि रेडक्रस	९८४४२२९११
मनहरी इलाका	९८४४०९०१११	भीमफेदी रेडक्रस	६२०४९९
इलाका फायरबारी	९९१९८०	पाण्डु रेडक्रस	९८४४०७७०१
इलाका भीमफेदी	९९१४४२	बडबाराही रेडक्रस	९८४४०७७०४
इलाका डिगन	९८४४२२९१२८१	सहकारी अस्पताल	०७४४२४८०, ९८४४१११४
चौकीटोल चौकी	९९२०००	बसमाडी एम्बुलेन्स	९८४४२२९४४
चिन्ताइ चौकी	९८४४०४४०४	बाघाच बजार	१०१
चौघडा चौकी	९४४४०००२९९	बाल सेनावाहन नेपाल	१०८
नेवारपानी चौकी	९८४४०९१३१८	माइती नेपाल	४२१०४०
परमपेखरी चौकी	९८४४०९१३०९	अथाइ बाल अस्पताल	९८४४२२९४४

आर्वाधिकार विभागको लागि
राजिमिर्सा राष्पिध क्षेत्र, राजमिर्सा

भोलिको पात्रो

भोलि बि.सं. २०८० कार्तिक १४ गते बुधवार, १ नोभेम्बर २०२३। चतुर्थी, कार्तिक कृष्णपक्ष।
कोलागा ११४३ ने.सं.। सूर्योदय ६:१४, सूर्यास्त ५:१८।

आजको साक्षिपत्र

नेप	कार्यमा ढिलाइ	तुला	आफन्तबाट सहयोग
वृष	ऋण र शत्रु बुझि	तुषिपत्र	शत्रुबाट बाधा मुक्तता
मिथुन	शैक्षिक कार्यमा सफलता	घनु	सहयोगीहरूले राम्रो साथ दिनेछन्
कर्कट	परिवारमा विवाद	अक्रम	रोकिएका काम बन्दैछ
सिंह	चिन्ता राहने	कृष्ण	व्यापारमा विशेष फाइदा हुनेछ
कन्या	शैक्षिक कार्यमा सफलता	मीन	शत्रु सजिलै हराउन सकिनेछ

राष्ट्रसङ्घका महासचिवको भ्रमण : सङ्क्रमणकालीन न्याय टुङ्गेमा पुऱ्याउने अवसर

राजुप्रसाद रायामाझी

राष्ट्रसङ्घको सजीकरूपा नेपालमा शान्ति सम्भोता भएका कारण महासचिवको भ्रमणले शान्ति प्रक्रिया र सङ्क्रमणकालीन न्याय टुङ्गेमा पुऱ्याउन सहयोग पुऱ्याउनेछ। र, राष्ट्रसङ्घले पनि सहयोग पुऱ्याउनु पर्छ। किनकि सेना समायोजनदेखि लिएर शान्ति प्रक्रियाको सम्बन्ध र सञ्चालनी भएर निरन्तररूपमा राष्ट्रसङ्घको हेर्दै आएको विषय पनि हो यो।

राष्ट्रसङ्घले बेनेमा तथा नेपालभै बनेर पनि लामो समयदेखि अग्रगण्य पनि गर्दै आएको छ यो विषयमा। सङ्क्रमणकालीन न्यायको प्रक्रियामा सन् २०१२ सम्म नेपालमा रहेको राष्ट्रसङ्घको मानवअधिकार उच्चचारुक्त कार्यालयको पनि महत्वपूर्ण भूमिका रहेको छ। नेपालको संविधान २०७२ ले पनि अनारिब संविधान र शान्ति सम्भोता अन्तर्गत भएको सङ्क्रमणकालीन न्यायसँग सम्बन्धित कामहरूलाई वेधना दिएको छ। धारा ३०४ मा लेनेर यसलाई अडिएको छ। त्यसको अडिने पनि वेधना छ। त्यसले संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय मानवअधिकार कार्यालयलाई शान्ति प्रक्रियाको समग्रमा अनुगमन गर्ने जिम्मेवारी पनि तोकेको छ। त्यो जिम्मेवारी अडिने पनि राष्ट्रसङ्घकै छ।

किनकि शान्ति सम्भोताका सबै काम टुङ्गिएका छैनन्। खासगरी सङ्क्रमणकालीन न्याय प्रक्रिया अडिने पनि टुङ्गे लाग्न बाँकी छ। यो नै नामो समय नटुङ्गिएको एजेन्डा हो। यसमा राष्ट्रसङ्घीय मानवअधिकार कार्यालयको अडिने पनि जिम्मेवारी छ। उसले विभिन्न समयमा यस विषयमा बोली रहेको पनि छ। विषयको बारेमा पनि विगतमा बोलेको छ। यो तर भनेर उम्मेले भनेको छ। गम्भीर अपराधमा क्षमताको कानुन बन्द नसकेन भने राष्ट्रसङ्घको दुई पटक प्रतिक्रिया नोट पनि जारी गरेको छ। यसकारण सङ्क्रमणकालीन न्याय प्रक्रिया राष्ट्रसङ्घको सरोकारको एउटा महत्वपूर्ण विषय हो।

प्रतिबद्धता पालना जसै छिरेका
युरोपको यो प्रमाण कुनै सुदृढीकृत दबावको प्रमाण होइन। यो विषय भनेको नेपाल आफैले प्रतिबद्धता बनाएको नेपालको आफ्नो दायित्व हो। नेपाल पनि सन् १९९१ देखि अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि, सम्भोताको एउटा पक्ष राष्ट्र हो। त्यसको एक हिस्साले राष्ट्रसङ्घबाट कन्डिशन (संरक्षक) हो। राष्ट्रिय तथ्या त्यो कार्यालयमा भयो कि भनेर उसले विभिन्न फोफासमा हेर्ने गर्छ। संयुक्त राष्ट्रसङ्घको मानवअधिकार परिषदको पनि नेपाल बढ्दो राष्ट्र छ। राष्ट्रसङ्घले सङ्क्रमणकालीन न्यायको पहिलो विषयो हो जो सारा गरेको देखिएर भनेर कुरा भयो हो। जुन नेपालको संविधान तथा विभिन्न राजनीतिक सम्भोतासहित आफैले प्रतिबद्धता जनाएको हो। अलि भन्ने प्रमाणनभन्ने।

राष्ट्रसङ्घका बाँकी विषय पूरा गर्दा, दण्डनीतताको अन्त्य गर्दा भनेर प्रतिबद्धता जनाएको विषयो हो। यो भनेको आफ्नो प्रतिबद्धता अनुसार काम गर भनेर नेपाललाई सम्झाउने विषय मात्र हो।

हेर्दा हेर्दादेखि टुङ्गे नलागेको यो विषय अडिने भन्ने पुरा हुने होइन। यो पुरा हुनालाई राजनीतिक सम्भोता र बाँकी छ। अहिलेसम्म गरेको गल्ती, झुट, कमजोरीलाई महत्त्व गर्नुपर्ने छ। यति लामो समयसम्म पनि यो विषयलाई वैधानिक तरिकाले टुङ्गे लगाउन सकेनौं। त्यसकारण अन्तर्राष्ट्रिय दायित्व, सवोचक अदालतका विगतका फैसलाहरू र पीडितहरूको न्यायिक, न्यायिक सम्बन्धको वैध सरोकार, न्यायप्रतिको उनीहरूको वैध मागलाई हामीले सम्भोधान गर्नुपर्ने छ। यो राष्ट्रिय दायित्व हो भनेर सरकार नै लाग्नु पर्नुपर्छ। यो राष्ट्रसङ्घले भनेर नभने नभने विषय होइन। इन्ड पीडित भनेको पनि सवोचकसम्म सम्पन्न नेपाली नागरिकको एउटा हिस्सा हो। यो उनीहरूको न्यायको अधिकार, सत्यको अधिकार हो।

सङ्क्रमणकालीन न्यायको अवस्था अडिने पनि सकिनेछ
सङ्क्रमणकालीन न्यायको अवस्था अडिने पनि सकिनेछ। हामीले जति हिना गर्दै गरी यो तथ्य नै अन्तर्राष्ट्रियकरण पनि भइरहेको छ। यसमा अन्तर्राष्ट्रिय चासो र सरोकार पनि बढ्दै गइरहेको छ। विगतमा विभिन्न राष्ट्रसङ्घीय अयोग जसै मानवअधिकार समितिमा पनि नेपालमा न्याय पाएनौं भनेर मुद्दा परेको छ। त्यहाँ उजुरी हालेर त्यसबाट निष्पत्ति भएको छ। दुई दर्जनभन्दा बढी वला निष्पत्तिहरू त्यसबाट आएका छन्। सन् २०१२ मा ओपचसिचवाचको इन्ड प्रतिवेदन आएको छ त्यसले पनि धेरै अभिनेछ गरेको छ। जसमा नेपालमा हजारौ घटना घटेकाको कतिपय गम्भीर प्रकृतिका घटना छन् जसलाई क्षमादान दिन सकेनौं भनिएको छ। त्यसमा अनिहार्यपनमा

अनुसन्धान, अभियोजन हुनुपर्ने कुरा उल्लेख छ। त्यसमा प्रमाण पुऱ्यो भने अभियोजन हुनुपर्ने अवस्था छ भनेर राष्ट्रसङ्घ आफैले अभिलेखीकरण गरेको पनि छ।

पटक पटक यसमा विषयव्यापी क्षेत्राधिकारदेखि लिएर अरु विभिन्न फोरममा यस विषयमा कुरा उठेका छन्। यसलाई पहिले हाम्रो जिम्मेवारी हो भनेर महत्त्व गर्नुपर्नेछ। जिम्मेवार राजनीतिक दल जो सरकारमा छन्, जो पटक पटक सरकारमा गए अडिने अडिने सरकार बाहिर पनि छन्। तर जिम्मेवारी राजनीतिकरूपमा सत्ताको सम्बन्धमा पनि गरेका छन्। विभिन्न निष्पत्तिमा मागबन्दा बाँकीरहेका पनि छन्। र, उनीहरू अडिने पनि सत्तामा जान लागेपछि पनि छन्। यसमा कतिपय, एमाने तथा माओवादी गरी मुख्य तीन दलले यसलाई प्रमुख एजेन्डा बनाउनु पर्छ। यो प्रत्येक वर्ष महासभामा हामी यसोयसो गर्छौं भनेर माग्न गर्ने विषय मात्र भएको छ। त्यसकारण यसलाई अन्तर्राष्ट्रिय समुदायले पनि कहिलेसम्म विषयवस गर्ने। सङ्क्रमणकालीन न्याय अडिने डाँटोको निम्तो जसो भएको छ।

सङ्क्रमणकालीन न्याय त्यसबेला छ महिना, ६० दिन, ९० दिनमा गर्ने भनेर प्रतिबद्ध गरिएको थियो। त्यो महत्त्वाकाङ्क्षी थियो त्यसबेला। तर, कम्तीमा दुई तीन वा पाँच वर्षमा त हुनुपर्ने थियो। कम्तीमा संविधान आउनु अगाडि टुङ्गिनुपर्ने विषय थियो यो। अडिने त सङ्क्रमणकालीन अवस्था त होइन नि हाम्रो। किनकि नयाँ संविधान आइसकेपछि त सङ्क्रमणकाल त सकिनेछ। तर सङ्क्रमणकालीन न्यायको विषय त जस्ताको तस्तै छ।

संसारभै यो सजिलो र सरल रेखा कोरेको जसो विषय त होइन। यो अडिनु हो र राजनीतिक विषयो हो। विगतमा सडैका मुद्दाहरू पहाड अडिने आएर सतना छुट। कतिपय नेतार स्वयिसेवा जिम्मेवारीमा गए। कोही प्रधानमन्त्री गए, कोही गृहमन्त्री गए। त्यसबेला विभिन्न निर्णयहरू पनि भएका गए। अडिने त्यो निर्णयको जिम्मेवारी विन्तुपर्ने हो कि? कुनै आफू पनि अनुसन्धानमा सार्ने हो कि भनेर डरले पनि काम गरिएको छ। तर, त्यो डरको कारणले राष्ट्रिय जिम्मेवारीलाई पन्छाउँदै नैवान पनि भिनेन। यसलाई कहिलेसम्म पन्छाउने? यसमा मुख्य तीन दल कतिपय, एमाने माओवादी तीनै तललाई डर छ। यसमा केही कमजोरी होना। यसमा सही माओवादी र कतिपयको कुरा आउँछ। तर, यसमा डर हुनुको केही अर्थ छैन। यो त्यसबेला जिम्मेवारी लिएर एक सा दुई नेताको मन्त्रीमन्त्रालको विषयो होइन। यो राष्ट्रिय सरोकारको विषयो हो। राष्ट्रिय एजेन्डा हो। हामीले यसमा अन्तर्राष्ट्रियसमा प्रतिबद्धता जनाएका छौं। यसकारण यसलाई पूरा गर्नुपर्छ।

यो राष्ट्रिय सङ्क्रमणको विषय पनि हो। यो विषय हामी सजिलै सार्ने भनेर भनेका पनि छैनौं। तर, देशबाट पनि सार्नेको छैन। हाम्रामा यहाँ छ। कि हामी यो सार्ने भनेर भनेको हो राष्ट्रियले अर्को बाटो लिनुपर्नेछ। त्यसो हुँदा बनाउने विषय पनि हुनसक्छ। अडिनुपर्नेको लागि राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगमा गएर उजुरी दिने पनि हुनसक्छ। यसबाट अग्र भन्ने अन्तर्राष्ट्रिय सरोकारमा मुद्दा लाग्ने विषय पनि होना। तर, गर्नु पनि सार्ने अडिने गर्न सकेनौं भनेर पनि भन्ने विषय भएको छ यो।

यो बाँकीरहेको सत्ताको चलाबाजीको विषय पनि भएको छ। कहिले अडिनेलाई लगाउन पर्ने उठउने विषय भएको छ यो। अनि यो विषय उठेपछि निम्न जाते, यत्ने विषय पनि बनाइएको पनि छ यसलाई। यसले गर्दा सत्ता बाहिर रहेका अग्रसहित हुन्छ कि भनेर जसरी पनि सत्तामा टडिने मनोविगत पनि भएको छ यो विषय। तर, यसले यो विषय भन्ने अडिने भएको छ। अन्तर्राष्ट्रिय सरोकारको विषय बनाइरहेको छ। देशभरि भन्नेको अन्तर्राष्ट्रियसमा जहाँ जहाँ न्यायका ढोका छन् ती सुन्दर। कुमार लामाको सन्दर्भ यही हो। हामी नेपालीको लागि यो राम्रो कुरा होइन।

हामीले यो विषयलाई नेपालभै निरुपण गर्न सक्नुपर्नेछ। हाम्रो न्याय प्रणाली चुल र सन्दुखन हुनुपर्ने त्यसका लागि। यो यही मित्र अनुसन्धान हुने र प्रमाण पुऱ्याउनु मुद्दा चल्ने विषयो हो। सबैभन्दा मुद्दा चल्नु र चलाउनु पर्छ भनेर पनि छैन। सबैमा प्रमाण पुऱ्यो भनेर पनि छैन। तर, पीडितको सन्तुष्टिको लागि सरकारले न्यायको लागि, सत्यको लागि, परिपूरणको लागि यो काम गरेको छ भने अनुजुति हुनुपर्छ। सरकार पीडितको पछि छैन। पीडितको अधिकार स्थापित गर्न सरकार लाग्नुपर्नेछ भनेर सन्तुष्टि दिलाउने विषय पनि हो सङ्क्रमणकालीन न्यायको विषय भनेको।

राजनीतिकरूपमा विदेशित
कम्तीमा न्यायस्यले न्यायिक समाज, मानवअधिकारकर्मी, पीडित समुदायको बन्धमा छ जति मुद्दाहरू सवोचक अदालतमा पुगे र अदालतले नेपालको अन्तर्राष्ट्रिय दायित्व, पीडितहरूलाई सरकारको जिम्मेवारी, अन्तर्राष्ट्रिय अन्याय सवैलाई हेरेर सङ्क्रमणकालीन न्यायको विषयलाई सरी टुङ्गे लगाउने भनेर विभिन्न न्यायिक र सिद्धान्तहरू प्रतिपत्तन गरेको छ। यो सन्तुष्टिको विषय हो। यसकारण यो मुद्दालाई

राजनीतिकरूपमा हत्या गर्न सकिँदैन। अहिलेसम्म निरन्तर विवादको विषय हुने, सवोचका फेरि एक/पुऱ्यो वर्षमा मुद्दा पर्ने, मुद्दाले अन्तकाउने विषय नै भएर जान्छ। त्यसकारण नेपालले गम्भीर अपराध उल्लेखनको विषयमा मानेको अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता के हो त्यसै अनुसार हुनुपर्नेछ।

राजनीतिकरूपमा हत्या गर्न सकिँदैन। अहिलेसम्म निरन्तर विवादको विषय हुने, सवोचका फेरि एक/पुऱ्यो वर्षमा मुद्दा पर्ने, मुद्दाले अन्तकाउने विषय नै भएर जान्छ। त्यसकारण नेपालले गम्भीर अपराध उल्लेखनको विषयमा मानेको अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता के हो त्यसै अनुसार हुनुपर्नेछ।

न्यायपालना मापदण्डको पालना
सङ्क्रमणकालीन न्याय प्रक्रियालाई टुङ्गे लगाउनको लागि राष्ट्रसङ्घले नै विषयलाई न्यूनतम मापदण्ड भनेको छ त्यसलाई पालना गरेर हामी अगाडि बढ्नुपर्छ। त्यो प्रतिबद्धता फेरि आउनुपर्नेछ। अहिले महासचिवका सामु सरकारले त्यो प्रतिबद्धता मापदण्ड पार्ने नै होना। महासचिवले पनि यहाँ आएको बेनेमा यसरी जाने हो भनेर एउटा ठोस सुझाव दिनुपर्छ। अखिर संरक्षक भनेको राष्ट्रसङ्घ नै हो। पीडितको अधिकारलाई पनि पीडित सम्पन्न गर्नुपर्छ भनेर बारमा उसले विभिन्न मापदण्ड पनि बनाएको छ। यसमा स्पष्टीकरणको सिद्धान्त पनि छैन। कानुनी उपचारका बारेमा पनि त्यहाँ स्पष्ट उल्लेख छैन।

परिपूरणको बारेमा पनि छ। यो सबैको संरक्षक भनेको राष्ट्रसङ्घ नै हो। शान्ति प्रक्रियाका बाँकी सन्दर्भमा नेपाल आफैले व्यक्त कुरा प्रतिबद्धता तथा मापदण्डलाई आधार मानेर भएर भनेर राष्ट्रसङ्घले मान्नुपर्छ। यसमा सवोचक अदालतले पनि प्रतिबद्धता मापदण्ड पार्ने नै होना। त्यसलाई आधार मानेर यसलाई टुङ्गे लगाउने भनेर महासचिवले पनि जोड दिनुपर्छ। त्यसलाई टुङ्गे भनेको राजनीतिकरूपमा एउटा प्रमाण देखिनुपर्नेछ। त्यो प्रमाण भनेको नेपाली नागरिकलाई हो। पीडित महत्त्वपूर्ण आएका त होइनन्। यो सन्धिमा एउटा राम्रो नै अधिकार हो। इन्ड पीडितको पनि त्यही अधिकार हो। न्यायको अधिकारलाई सविधानले पनि सुरक्षित गरेको छ।

प्रस्तावनामा नै इन्ड पीडितपति
सम्मान व्यक्त गरिएको छ। इन्ड पीडितलाई धारा ४२ मा सामाजिक न्यायको कुरा गरिएको छ। सन्धिगत छुट दिने कुरा पनि छ। आर्थिक, सामाजिक अधिकारको कुरा पनि छ। त्यसकारण सामाजिक न्यायमा पीडितहरूको अधिकारलाई सम्मान गर्ने गरी एउटा मार्गचित्र बनाएर दुई वार वर्षमा हामी यसरी यो कुराको प्रतिबद्धता गर्नु भनेर एउटा ठोस मार्गचित्र सरकारले अडिने बाहिर न्याउनु पर्छ। यसमा मार्गचित्रको अडिने संविधान गर्नु, आर्थिकको कुरा पनि गर्नु, त्यसपछि आयोगले यसरी यति गर्नु बनाउनु र टुङ्गे लाग्नु भनेर एउटा संविधान नै जारी गर्नुपर्छ।

सरकारको प्रतिबद्धता १७/१८ वर्ष अगाडि हामीले न्यायिक सन्धिबाट आएका व्यक्त गरेर सङ्क्रमणकालीन न्याय दिने सकेनौं भनेर पीडितसमक्ष क्षमा माग्नुपर्ने एउटा संकेत नै जारी गर्नुपर्छ महासचिवको यो भ्रमणमा।

मन्त्रिमन्त्रालको अन्तर
सङ्क्रमणकालीन न्याय नटुङ्गिएको अन्तर भनेको हाम्रो राजनीतिक दल, नेतृत्व र विभिन्न संस्थाहरूलाई न्यायिक विषयलाई मुद्दा पाएको छ। अन्तर्राष्ट्रियसमा पनि नेपालीको बोली नबिक्ने भएको छ। नेपालले व्यक्त गरेको प्रतिबद्धताको कुनै मूल्य नै नहुने स्थिति छ। नेपाल आफै संयुक्त राष्ट्रसङ्घको मानवअधिकार परिषदको सत्य पनि हो। नेपालले अरु देशको मानवअधिकारको विषयमा त्यहाँ बनेर मुन्दाउन पनि गर्छ। तर, आफ्नै प्रतिबद्धता भनेर पटक पटक उल्टो गर्दा यसले हाम्रो अन्तर्राष्ट्रिय मानवअधिकार छुट्याउने पनि हुन्छ। त्यसबेला अडिने बेला हो। हाम्रो देशको वेधना, विषयसन्धिमा पनि श्लाधिकरण भइरहेको छ। यसलाई हामीले मुराजनीतिक कार्डको रूपमा बेनेने कार्डको रूपमा प्रयोग गर्न दिइरहेका छौं।

कहिले यो विषयलाई भारतले पनि बेनेमा उठाएको छ। यसो गर्दा यो जसै जतिबेर उठाउने विषय भएको छ। त्यो मैका हामीले नै दिएका हो। देशभरि पनि पीडितको एकाग्रताको विद्रोहलाई पनि मौका दिएको अवस्था हो। जस्तै, प्रचण्ड, बाजुराको विद्रोहमा सवोचका मुद्दा, बाल सन्तुष्टिको मुद्दा यो सबैलाई हामीले नै मौका दिएका हो। यो पीडितको शान्तिपूर्ण विद्रोह हो। कतिपयले विषयव्यापीरूपमा आफ्नो मुद्दा लैजान सकिन्छ कि भनेर प्रयास गर्दै हुनुहुन्छ। राष्ट्रसङ्घको कतिपय मानवअधिकार समितिमा त्यहाँ पनि पीडितहरूले उजुरी हाल्नुभएको छ। त्यसकारण यो सबै मौका हामीले नदिइ देशभरि यसलाई सन्तुष्टि गर्नुपर्नेछ। राजनीतिक इच्छाशक्ति पनि हुनुपर्नेछ। र, कानुन बनाएर, संस्थागत संरचना बनाएर हामीले गरेर पनि देखाउनुपर्नेछ।

समाप्त: उम्मेले अवलोकन

